

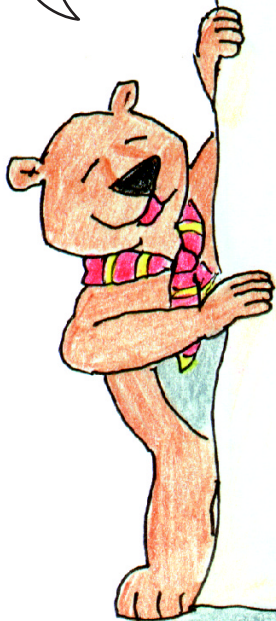
MEDDO

TABOR ZA NAJMLAJŠE

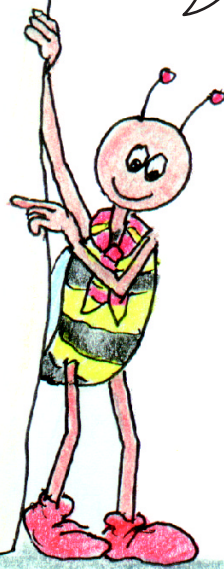
ŠTEVILKA 11

Pozdravljeni, čebelice in medvedki!
Že dolgo se nismo videli!
Prepričana sva, da ste se zelo zabavali na zimovanjih in spomladanskih izletih...

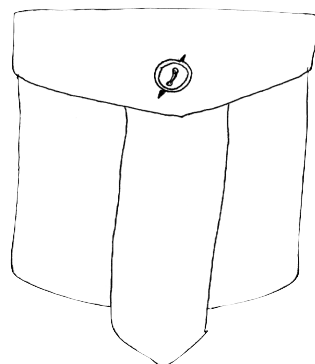

Sem nariši, kaj ste z vodom počeli na dan tabornikov.

SEM _____
IZ VODA _____,
KI JE DEL RODU _____
IZ _____.

Na črte napiši, kdo si in od kod prihajaš, nad žep pa nariši veščine, ki si jih osvojil v tem letu.

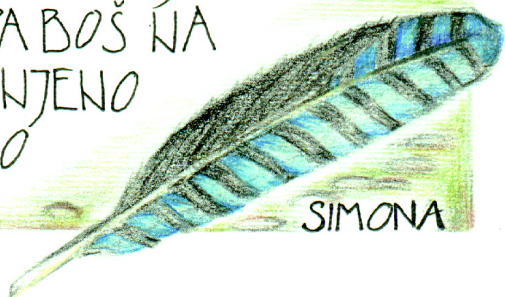
ŠOJA

ŠOJA JE DOLGA 31CM,
PERUTI RAZPRE ZA 52 CM
TER ŽIVI 18 LET.

ŠOJA ŽIVI V GOZDU,
KJER RASTEJO TUDI HRASTI.
JESENI SI STLAČI 5-6 ŽELODOV V ŽEP
POD KLJUNOM IN JIH ZAKOPLJE V ZEMLJO.

MAJA V GRMU ZGRADI GNEZDO IN VANJ
ZLEŽE 5-6 JAJC. ČEZ 19 DNI PA SE IZ
NJIH IZLEŽEJO MAJHNE ŠOJE.

TI PA BODI NA SPREHODU PO GOZDU POZOREN.
PO PETJU BOŠ ŠOJO TEŽJE SPOZNAL,
SAJ JE MOJSTRICA OPONAŠANJA
DRUGIH PTIC. MORDA PA BOŠ NA
GOZDNIH TLEH NAŠEL NJENO
ZANIMIVO MODRO PERO
Z ČRNIMI ČRTAMI.

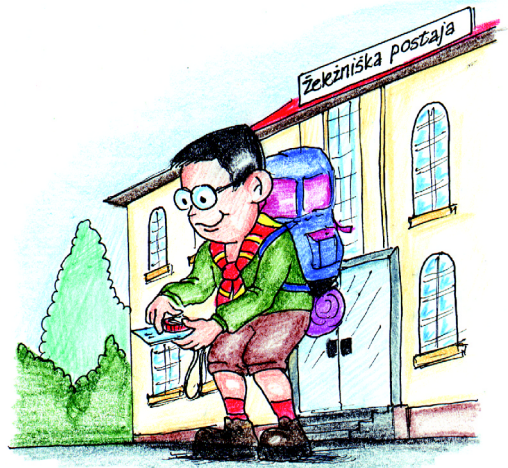

SIMONA

ZGODBICA Izlet voda Gosenice

Vod Gosenice se je že mesec dni pripravljala na dvodnevni vodov izlet. Vodnica Sara je odposlala obvestila, Ana, Miha in Simon so še v zadnjem trenutku do konca sešili vodovo zastavo. Matej, ki je na rodovem mnogoboju izgubil svojo ponošeno rutko, je tri dni capljal za mamo in jo opominjal, naj mu vendarle kupi novo. Saj brez nje vendar ne more na izlet!

In končno – prišel je težko pričakovani dan. Igor, ki od razburjenja ni mogel spati, je prihitel na železniško postajo kar petnajst minut prezgodaj. Iz nahrbtnika je privlekel kompas, ki mu ga je sestra kupila za osmi rojstni dan. Obračal ga je, vrtel se je okoli njega in gledal, če bo sever kdaj na kakšni drugi strani. Kmalu je obupal, saj se muhasti sever ni pustil ugnati. Potem so začeli prihajati še drugi: nasmejana in živahna je priskakljala Zala, takoj za njo pa še Luka. Simon in Miha sta ponosno prikoralaka z veliko, novo, lepo vodovo zastavo v rokah. In tako se je počasi zbralo vseh 10 članov voda.

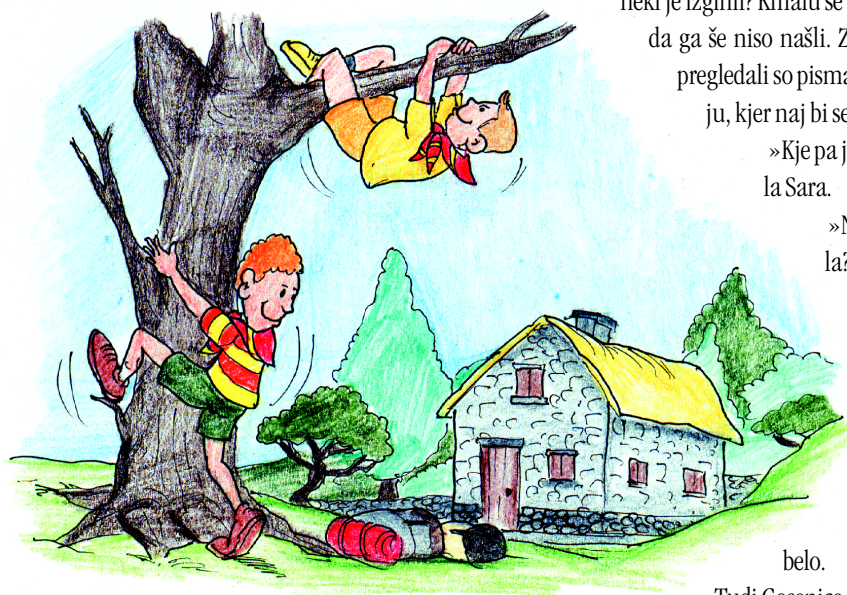
Ko je prispela Sara in zagledala Gosenice, je njihov nasmeh še polepšal sončno soboto. Pregledala je njihovo opremo, zbrali so denar in kupili vozovnice za vlak. Ko so se že odpravili proti prvemu peronu, so za seboj zaslišali klice, topotanje in žvenketanje kotličkov. Proti njim je tekel zasopli Matej. Z njegovega

nahrbtnika je bingljalo vse mogoče. Ker so morali počakati, da si je zavezal čevlje in popravil nahrbtnik, so v zadnjem hipu ujeli vlak.

Med vožnjo proti Štanjelu so vsi odvili sendviče in nekaj trenutkov se je po kupeju razlegalo samo cmokanje in vonj po posebni salami. Lara je, kot ponavadi, prinesla domačo čokolado in vsak je dobil nekaj koščkov, ostalo pa so prihranili za pozneje. Ko so tako obnovili moči, se je po vlaku spet zaslislalo veselo klepetanje razigranih MČ-kov. Vožnja je kar hitro minila in Gosenice so se znašle sredi sončne kraške pokrajine. V Štanjelu ima Štefanova teta Tina prelepo kamnito hišo, okoli katere se podijo kokoši in prijazen zlati prinašalec Floki. Na vrtu pa rastejo limonovci in tri velike oljke.

»Juhu, plezanje!!!« se je zaslislalo Štefana in

Luko, ki sta takoj odvrгла nahrbtnike in splezala vsak na svojo oljko. Sara je morala zbrati kar nekaj moči, da ju je spravila spet dol. Medtem je teta Tina ostale Gosenice že povabila v hišo na potico. Ker še niso bili lačni, so se odločili, da jo vzamejo s sabo na izlet. Spalne vreče in še nekaj drugih stvari so pustili v hiši, nato pa so si spet oprtali nahrbtnike in se odpravili na izlet po okolici.

V gozdu so si iz vejevja izdelali sablje, loke in puščice ter se napravili v viteze. Zdirjali so do stolpa, kjer se je pričela igra. Sara je neznanokam skrila zaklad, Gosenice pa

so se razdelile v dva tabora. Dali so jima imena – viteški red Hrabrih volkov in red Triglavskih zmajev.

Nina je zaklicala: »Dajmo, Hrabri volkovi, poiščimo zaklad!«

Miha pa je odvrnil: »Ne boste nas! Mi imamo boljši načrt kot vi!«

»V napad!« so družno zakričali Hrabri volkovi in se pognali na lov za zakladom. Prebrskali so cel gozd, pretaknili vsak kotiček v mestecu in iskali zaklad do poznega popoldneva. Sara se je zleknila na sonce in uživala ob pogledu na zagnane Gosenice. Na vsa vprašanja o tem, kje je skrit zaklad, se je samo namuznila. Gosenice so namreč na več koncih naleteli na pisma. V njih so bile uganke in ključi, ki so pomagali pri iskanju. Triglavski zmaji so našli že šest ključev, zaklada pa niso in niso mogli najti. Kam neki je izginil? Kmalu se je tudi Sara začela čuditi, da ga še niso našli. Zato jih je zbrala skupaj, pregledali so pisma in se odpravili proti kraju, kjer naj bi se skrivalo presenečenje.

»Kje pa je?« je začudeno vzkliknila Sara.

»Ni ga! Kam si ga pa skrila?«

»Si pozabila, kje je?«

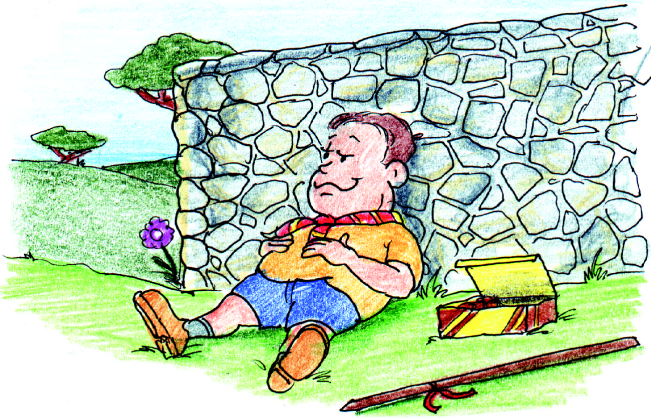
Sara se je obrnila h Gosenicam, jih premerila s pogledom in –

»Kje pa so vsi? Eden manjka!« jo je zaskr-

belo.

Tudi Gosenice so se ozrle okoli sebe. Zala je nehala poskakovati, Igorjeva piščalka je utihnila. Kdo manjka?

»Matej!« sta skoraj v en glas zavpili Manca in Ana. In res, Mateja ni bilo. Vsi so se zaskrbljeno ozirali naokrog. Izginil je zaklad. In izginil je Matej. Kaj pa če sta izginila skupaj? Sedaj so Gosenice združile moči in pričele iskati Mateja. Kaj kmalu so ga našle na travniku za obzidjem. Od sonca že popolnoma zaspan Matej je z na pol pojedanim zakladom v rokah bolščal v daljavo in si oblizoval ustnice. Vod se je postavil okoli njega in vsi so ga jezno gle-

dali. Matej je našel zaklad in ga na skrivaj skoraj celega pojedel! Užaljene Gosenice so pograbile preostanek zaklada in si ga razdelile. Sara pa je Mateja okregala, ker je tako ravnal. Ni bilo lepo do ostalih Gosenic, da se je takole skrtil in pojedel skoraj ves zaklad. Saj so vendar taborniki in si vse delijo! Pa še skrbelo jih je, kam se je izgubil. Matej je skesano pogledal v tla in vse do hiše tete Tine capljaj za ostalimi. Sploh si ni upal odmakniti pogleda od tal.

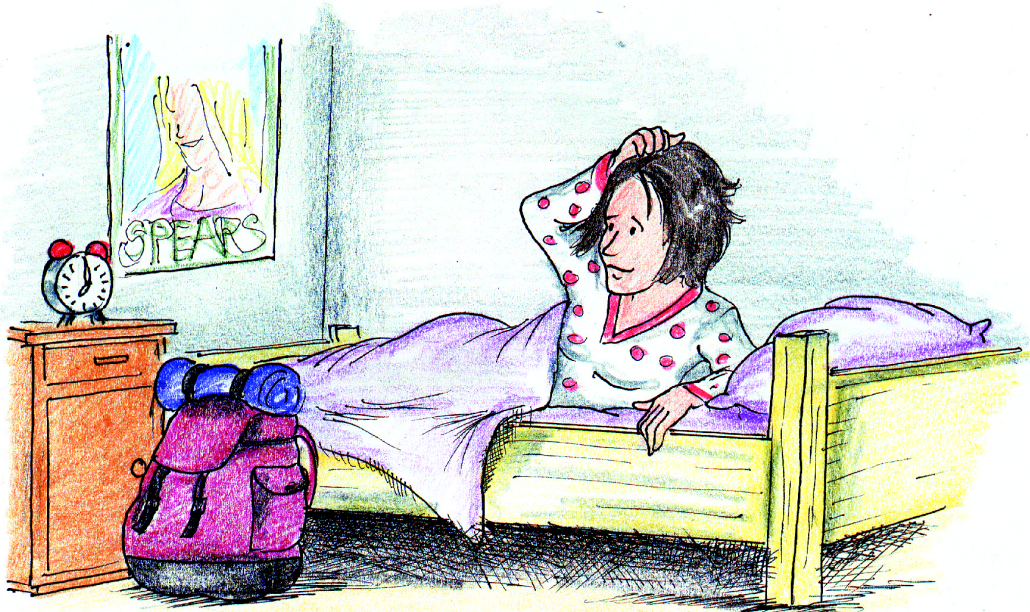
Dan se je že prevešal v večer, ko so Gosenice utrujene prišle do Tinine hiše. Floki jih je razburjeno pozdravil in od veselja lovil svoj rep. Tina je že pripravila obilno večer-

jo, ki je vsem zelo teknila. Samo Matej se je ni pritaknil, ker se je že prej tako najedel zaklada, da vase ni spraval niti drobtinice več. In – če smo odkriti – se rajši ni pritaknil hrane, ker je prej svojemu vodu tako grdo zagodel.

Ko so potice, hruške in sok izginili z mize, so se Gosenice počasi odpravile spat. Umivanje zob, malo klepeta in – smuk – v spalne vreče. V nekaj minutah jih je zmanjkalo.

Tudi Sara je takoj zaspala, vesela, da se je igra dobro končala. Ko pa se je zbudila, je bila v svoji postelji doma. Nemogoče! Kam je izginila hiša tete Tine, kam so šle vse Gosenice? In kje je moja spalna vreča? Pomela si je oči, pogledala na uro in ugotovila, da je šele sedem zjutraj. Ozrla se je po sobi in – glej no glej – pri omari je stal spakiran nahrbtnik, ki je čakal, da ga Sara odnese sabo na izlet. Dvodnevni vodov izlet se torej sploh še ni začel. Z veseljem je vstala in kmalu je stala na postaji, obkrožena z medvedki in čebelicami. Pred njimi je bil čudovit vodov izlet na Kras.

Napisali Tjaša in Katarina,
ilustriral Šeki.

KAJ PA VAROVANJE NARAVE?

Na svetu živi zelo veliko ljudi. Zato je naša Zemlja vedno bolj umazana. Taborniki vemo, da je treba naravo varovati. Zato skušamo okolico – kjer taborimo, kjer imamo srečanja ali kamor gremo na izlet – pustiti čisto. Najlepše bi bilo, da vsak prostor zapustimo še bolj čist, kot je bil.

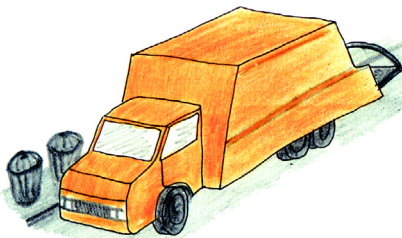
Ni pa zadosti, da za naravo skrbimo samo takrat. Tako kot smo taborniki 24 ur na dan (in ne samo na srečanjih in izletih), tako lahko tudi ves čas skrbimo za naravo.

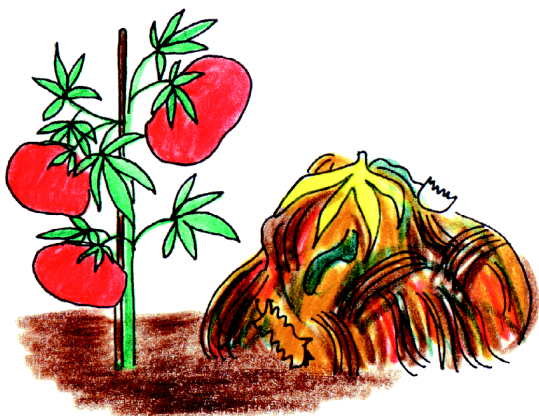
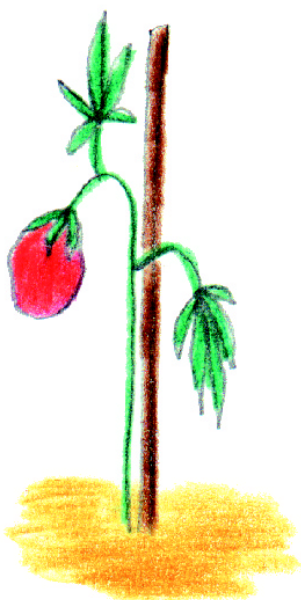
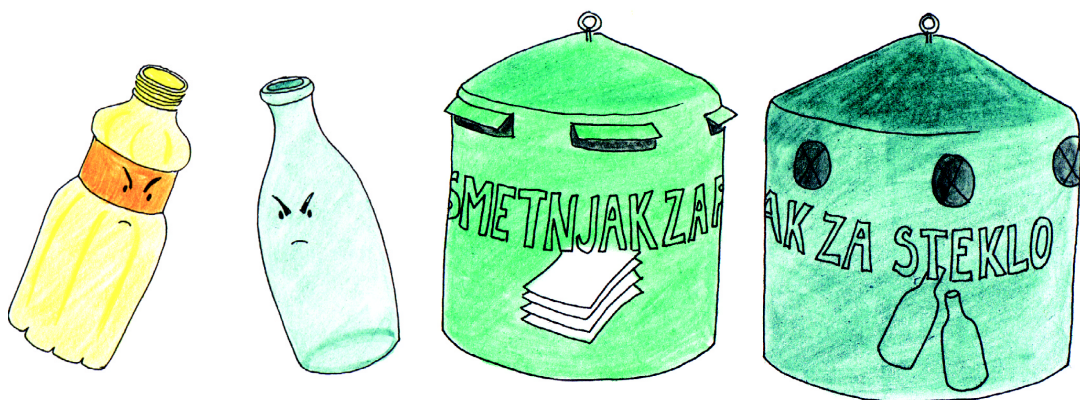
KAM Z ODPADKI?

Mama vsak dan naroči tvojemu starejšemu bratu ali sestri, naj že enkrat odnese smeti v smetnjak pred hišo. Sledi godrnjanje in tarnanje, nakar črna vreča končno izgine iz stanovanja. Vendar pa to še ne pomeni, da teh odpadkov ni več. Ko pripelje tovornjak, ki odvažja smeti, ta vreča »odpotuje« na smetišče, kjer ostane še leta in leta dolgo.

Pravzaprav je tista vreča odpadkov, ki ste jo doma napolnili na tvoj prvi rojstni dan, še vedno tam nekje na smetišču. Sedaj pa si predstavljalj, koliko odpadkov »pridelamo« vsak dan po svetu!

Kaj torej narediti? Prav gotovo si že slišal za recikliranje. To pomeni, da iz starih, že rabljenih materialov, naredimo nove. Recikliramo lahko zelo veliko odpadnega materiala – papir, kovino, steklo in celo iz plastike je možno še kaj narediti. Doma predlagaj zbiranje starega papirja. Namesto sokov v plastenkah lahko kupujete sokove v steklenicah, ki jih potem vrnete v trgovino. Tudi kupovanje vode v plastenkah je malce nesmiselno, ker je voda pri nas v glavnem še zelo čista.

Marsikje že stojijo zbiralniki za papir in steklo, če pa jih v vašem kraju še ni, morate počakati na boljše čase.

Odpadki, ki jih je treba ločevati od ostalih, pa so nevarni odpadki. To so tisti, ki se hitro vnamejo, lahko eksplodirajo, so strupeni – na primer barve, laki, razredčila, baterije... Na taboru imamo ponavadi tudi barve za les, s katerimi napišemo razne oznake, pobarvamo stenčas in podobno. Poleg tega veliko uporabljamo baterije (baterijske vložke). Take odpadke ponekod zbirajo tako, da na določen dan in kraj postavijo poseben zabojnik, kjer, na primer v Ljubljani, delavec Snage te odpadke sprejema. Najbrž vaši starši to vedo. Stare baterije zbirajo tudi v nekaterih trgovinah. Obstajajo pa tudi baterije, ki se jih da ponovno napolniti (take so na primer v mobilnih telefonih). Zanje potrebuješ še polnilec.

Vaš vod lahko na taboru spomni gospodarja, da je treba ostanke barve in razredčila dati med posebne odpadke. Če ostane še veliko barve, jo lahko shranite ali pa podarite komu, ki jo potrebuje.

KOMPOSTIRANJE

Če imate vrt, lahko naredite kompost. Tja sodijo tako imenovani organski odpadki – torej ogrizki, olupki, odpadlo listje, trava... Iz njih nastane nova zemlja, ki jo lahko dodate k stari. Deluje kot naravno gnojilo in nudi rastlinam hranilne snovi. Kar poskusite – posadite nekaj paradižnikov na zemlji z dodatkom komposta, nekaj pa na zemlji brez gnojil. Tisti na pognojeni zemlji bodo mnogo večji.

Priprava komposta je že kar zahtevna stvar, zato je za pomoč treba prositi starše. Paziti je tudi treba, kaj vse vržeš na kompostni kup. Olupkov pomaranč, limon in drugih

podobnih sadežev ne smeš vreči nanj, saj vsebujejo snovi, ki se dolgo ne razkrojijo. To so tiste snovi, zaradi katerih ti sadeži tako lepo dišijo.

Vsekakor pa ti bodo za kompostni kup hvaležni tudi okoliški ptiči, ki bodo v njem našli celo pojedino.

VARČEVANJE

Ko zaslišiš besedo varčevanje, najprej pomisli na varčevanje z denarjem, kajne?

Varčuješ lahko pri odpadkih, saj tudi reciklaža ni tako krasna rešitev. Zanj se namreč porabi veliko elektrike in

vode. Zato je najbolje, da varčuješ s papirjem, plastiko...

Papir ima dve strani – uporabi obe! Zakaj bi ga popisal ali porisal samo po eni strani? Liste, ki so na eni strani že popisani, lahko razrežeš na manjše lističe in jih zložiš poleg telefona. Nanje zapišeš telefonska in druga sporočila.

Pazi, kaj kupuješ. Veliko stvari v trgovini je zapakiranih v plastične vrečke. Raje kupi blago v papirnati embalaži ali pa kupi večji zavitek. Za dva manjša zavitka, ki vse-

bujeta enako količino piškotov kot en večji, je potrebno več plastike kot za večji zavitek.

Si opazil, kako ti v veleblagovnici vedno vse dajo v malo plastično vrečko? Čeprav kupiš samo zavitek robčkov, dobiš še vrečko. Ko stopiš do prodajalne svinčnikov, kjer kupiš svinčnik in radirko, dobiš še eno. In druge spet še eno in še eno. Kar naenkrat imaš doma na desetine vrečk. Večina ljudi jih kar odvrže v smeti, čeprav so še vedno uporabne. Lahko ti prav pridejo, ko greš na izlet – za oblačila v nahrbtniku, da ostanejo suha, za kakšen prigrizek... Isto vrečko lahko uporabljaš dolgo časa. Shrani jih nekje, kjer bodo vedno pri roki, da boš lahko zložil stvari za na izlet. Poleg tega pa imaš lahko eno manjšo vrečko vedno s sabo v šolski torbi. Ko greš naslednjič v trgovino in ti prodajalka želi kupljene stvari spraviti v novo vrečko, lepo reci »hvala, ne potrebujem vrečke« in uporabi svojo. Tako se bodo mogoče tudi prodajalke naučile, da nova vrečka ni vedno potrebna.

Seveda je še bolje, če uporabljaš papirnate vrečke, kadar jih lahko. V večini primerov niso nič manj vzdržljive od plastičnih, lahko jih uporabljaš več časa pa še predelati se jih da. Plastične pa niso razgradljive, kvečjemu razpadejo na manjše delce.

Z vodom se dogovorite, da boste na izletih in tudi drugod še bolj pazili na naravo. Spodbudite še druge k varovanju okolja. Lahko si izmislite kratko lutkovno igrico na to temo in jo uprizorite na taboru. Lutke lahko izdelate iz odpadnih škatlic, plastenk, pločevink...

Pa še misel za konec:

Največjo napako stori tisti, ki ne naredi ničesar, ker bi lahko naredil le malo.

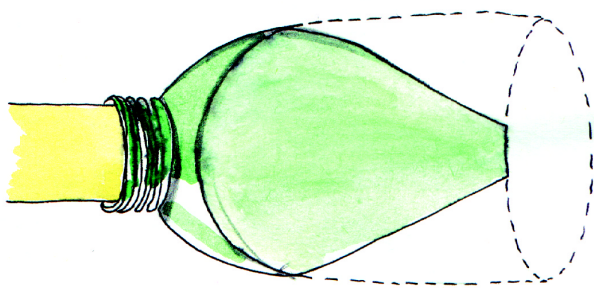
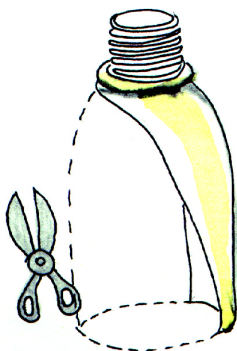
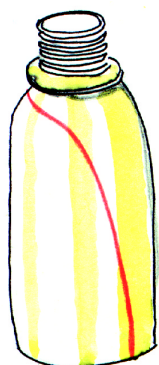
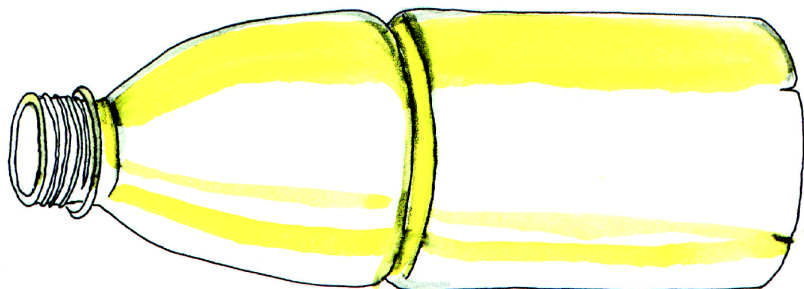
Edmund Burke

Napisala Katarina,
ilustrirala Neva.

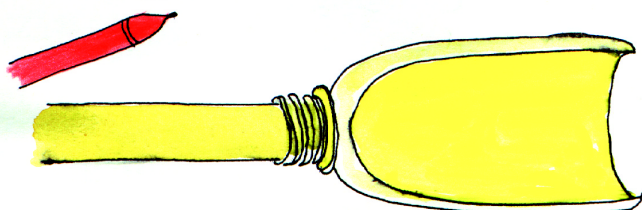
LOPATKE IZ PLASTIKE

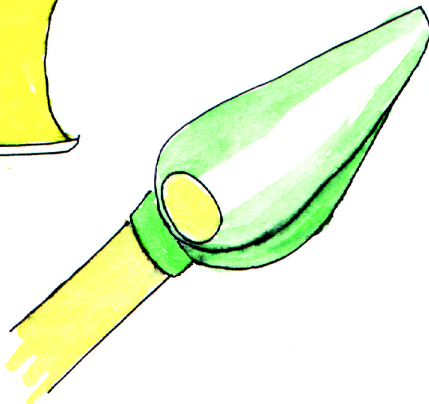
Potrebuješ: škarje,
plastenko, palico.

Plastenko odreži tako,
da dobi obliko
plastenke.

Natakmi jo na palico, ki mora
biti ravno prav debela.

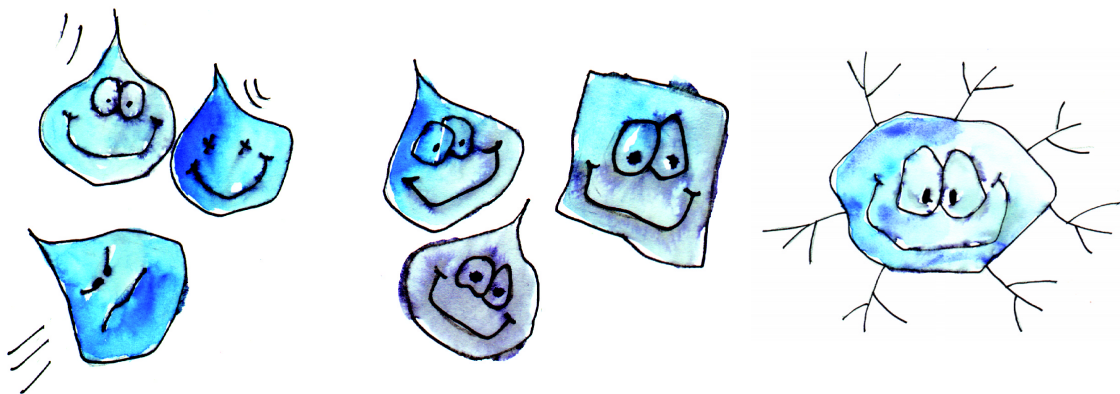
KAPLJICA NA KAPLJICO

3. plamen, opazovalec neba: MČ pozna vrste padavin in ve, kako nastanejo.

V aprilu je kar nekajkrat deževalo, kajne? Prav gotovo si se že kdaj vprašal, kako nastanejo padavine.

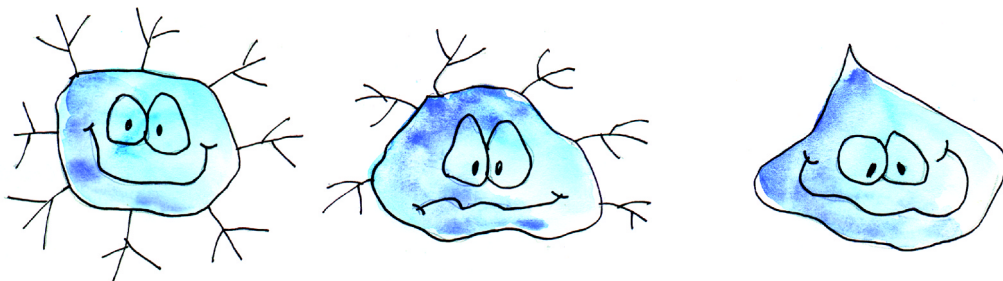
Padavine so voda, ki se izloča iz ozračja (to je zrak, ki obdaja zemljo) in pada na zemljo v različnih oblikah. Najbolj znan nam je dež, zelo radi imamo sneg. Med padavine pa štejemo tudi točo, sodro, slano in roso.

Snežinke nastanejo s trki med oblačnimi kapljicami in ledenimi kristalčki v oblaku ali pa zrastejo iz vodne pare.

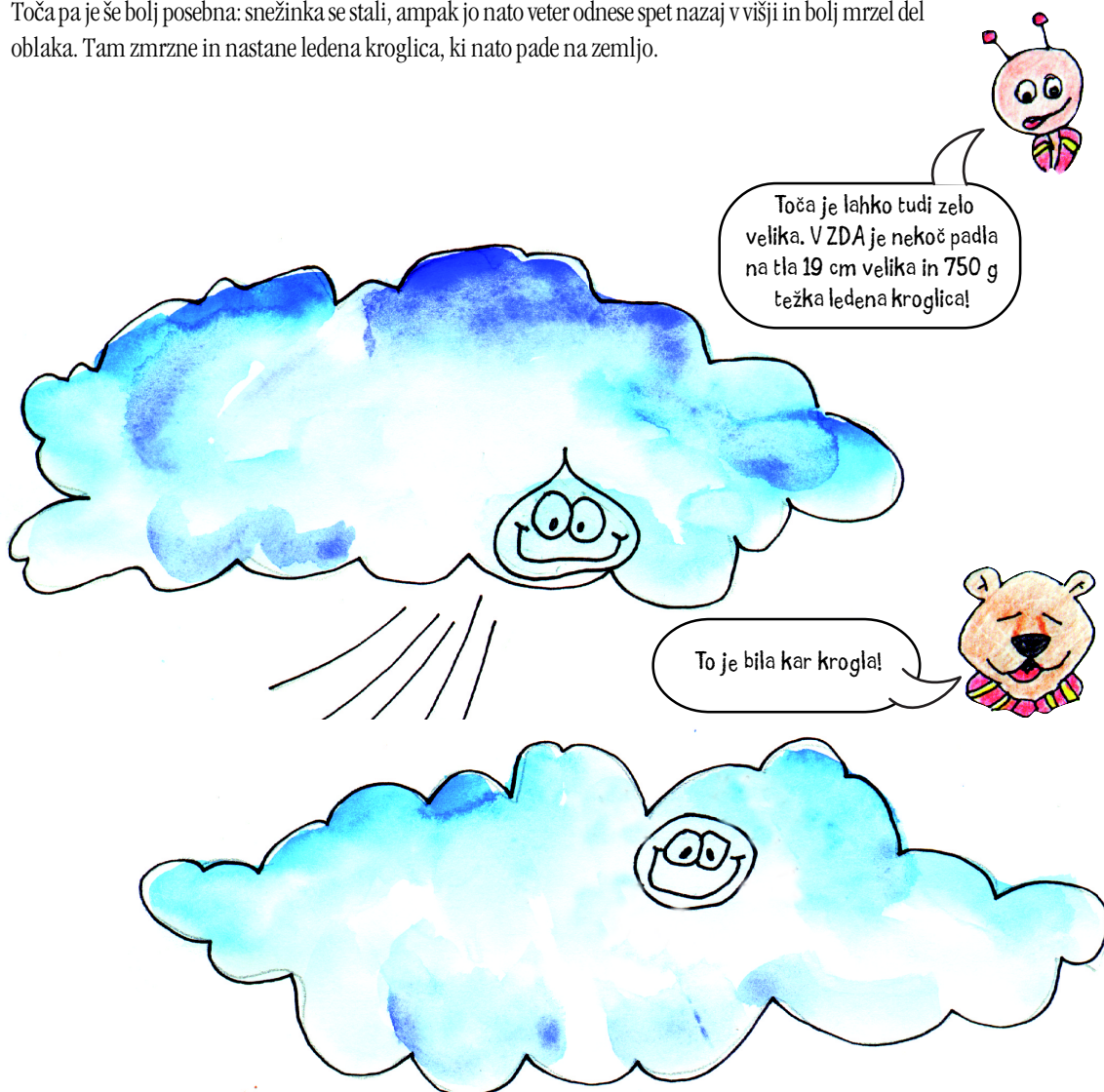

Vse to se dogaja pri temperaturah pod lediščem, torej pod 0°C. Če je tudi temperatura bližje zemlji dovolj nizka, pada sneg.

Dež pa nastane tako, da se snežinke, ki so nastale v oblakih, stalijo. To je takrat, ko je bolj toplo.

Toča pa je še bolj posebna: snežinka se stali, ampak jo nato veter odnese spet nazaj v višji in bolj mrzel del oblaka. Tam zmrzne in nastane ledena kroglica, ki nato pade na zemljo.

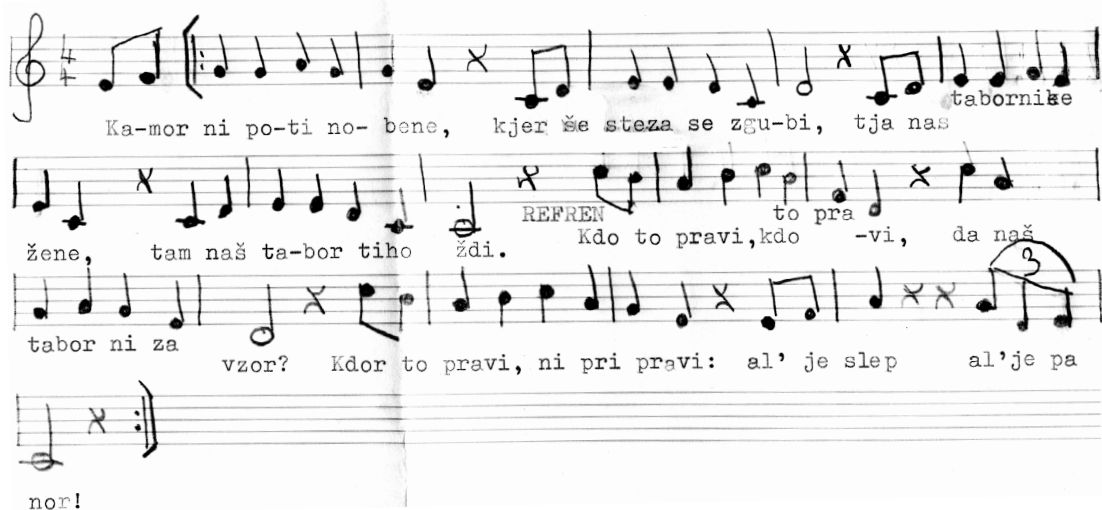

S pomočjo knjžice Steva Parkerja VREME napisala Katarina,
naslikal Peter.

PESMICA

Maruša in Uroš iz Slovenske Bistrice sta z dedijevo pomočjo sestavila pesem. Pravita, da bi se lahko tudi drugi domislili kakšne, in menim, da je to super ideja! Pa pogledjmo, kaj sta ustvarila.

Če je vaš vod spesnil kakšno pesem, je bova zelo vesela.

Ka-mor ni po-ti no-bene, kjer še steza se zgu-bi, tja nas tabornike
žene, tam naš ta-bor tiho ždi. REFREN to pra -vi, da naš
tabor ni za vzor? Kdor to pravi, ni pri pravi: al' je slep al' je pa
nor!

TABORNIŠKA

Kamor ni poti nobene,
kjer še steza se zgubi,
tja nas tabornike žene,
tam naš tabor tiho ždi.

Refren:

*Kdo to pravi, kdo to pravi,
da naš tabor ni za vzor?!
Kdor to pravi, ni pri pravi:
al' je slep al' je pa nor.*

Starešina, starešina,
ne obupaj, ne priznaj,
da današnja je mladina
čisto slabša, kot tedaj.

Refren

Rana ura, zlata ura!
Kdor to pravi, je bedak;
nečloveška je dresura,
vsako vstajanje na znak.

Refren

Kadar jutranja trobenta
ima prav poseben glas,
pa že vem, da bo polenta,
ki je »zakon« za vse nas.

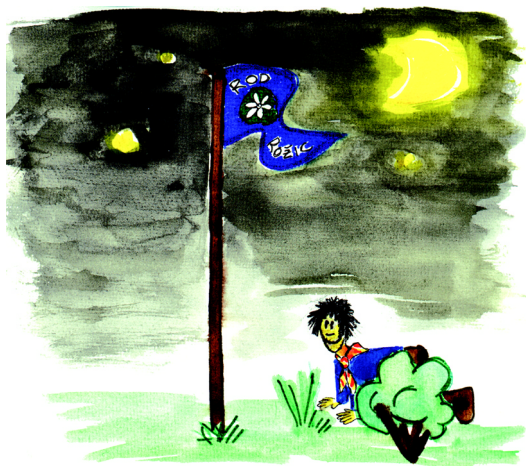
Refren

Kar naprej želodec gode,
vedno lačen, nikdar sit.
Pri pomivanju posode
me pa mine apetit.

Refren

Da ne skrunimo narave,
kot nam zakon naš veli,
ne dotikajmo se trave,
ne odpadkov in smeti!

Refren

Saj pospravim, brž ko vstanem,
in počedim, kar se da.
A v šotoru razmetanem
se počutim bolj doma.

Refren

Ne dobiš za živo glavo
naših taborniških zastav!
A za vašo bi zastavo
vsak po dve življenji dal...

Refren

Pa čeprav so mokre veje,
pa četudi se kadi,
nas večerni ogenj greje,
da se kreše in kadi.

Refren

MEDOTOVA KUHINJA

BANANIN PIRE Z LEŠNIKI

Sestavine:

- 1 banana
- 1 skodelica moke
- 2 žlici olja
- 1 žlica vode
- 1 žlica sladkorja v prahu
- 3 žlice mletih lešnikov
- olje za cvrtje

Potek dela:

Banano olupimo, narežemo ter jo dobro pretlačimo, da dobimo približno 4 žlice bananine mezge. Moko in olje zamesimo v drobljivo testo in postopoma dodajamo bananino mezgo ter žlico vode. Testo gnetemo pet minut in ga oblikujemo v hlebček. Hlebček premažemo z oljem, ga pokrijemo s skledo in ga postavimo

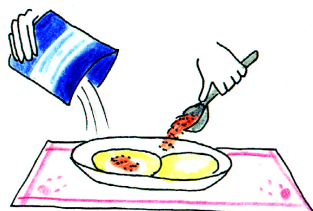
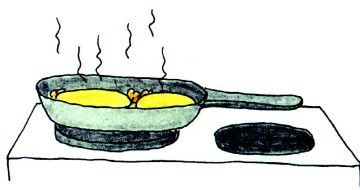
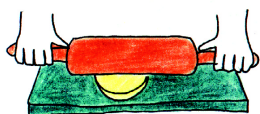
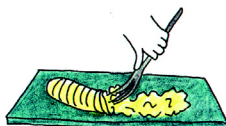
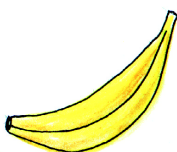
za pol ure počivat. Nato ga še enkrat pregnetemo, napravimo kroglice, velike kot žogice za namizni tenis, in jih sploščimo z obeh strani. Z moko ali brez nje jih razvaljamo v kroge in jih ocvremo. Ko so ocvrti, jih odcedimo. Še tople potresemo s sladkorjem in mletimi lešniki.

Kdor ima vsak dan
gostijo, ne ve, kaj je
dober obrok.

Dober tek!

Recept nam je zaupal Komad (Tomaz Polenec),
narisala Neva.

SKELOV ČEBELNJAK ČEBELICA BREZ KONDICIJE

Skelo ti pomaga iz zagate. Pišeš mu lahko na Medov naslov.

Dragi trot Skelo!

Sem čebelica in zdaj že drugo leto bodim k tabornikom. Ko gremo na izlet in bodimo v brib, se hitro utrudim. Ostali iz voda me zato zafrkavajo. Ne upam si več boditi na izlete. Na vodovih srečanjih me tudi ne marajo več, ker nikoli ne pridem na izlet. Kaj naj naredim?

Lena

Draga čebelica, tvoja težava sploh ni tako preprosta, kot tudi ne redka. Veš, v vsaki skupini mora biti nekdo počasnejši od ostalih. Zato to ni nič slabega. Ni pa prav, da je to botrovalo tvoji odločitvi, da ne hodiš več na izlete. Smisel taborništva so ravno izleti in učenje v naravi. Saj se tam vsi najbolj sprostimo. Kdaj pa kdaj boš morala prenesti kakšno zbadljivko, takšni otroci pač so.

Svetujem pa ti tudi, da se pogovoriš z vodnico. Ona ti prav gotovo stoji ob strani. Mislim, da bi bilo že veliko lažje, če bi tudi vodnica izbirala zate manj naporne izlete. Mogoče krajše in po manj strmih pobočjih. Tudi na izletih bi se lahko prilagodili tebi, saj je tabornik pripravljen pomagati. Z zbadanjem in nagajanjem pa ti prav nič ne pomagajo in olajšajo pešačenja. Treba je vedeti, da pri tabornikih šteje le skupina. Saj posameznik v naravi težko preživi. Kako si lahko sam postavi šotor?

Tudi pogovor vodnice s člani voda ne bo odveč. Saj članom lahko pojasni taborniška načela in njihov smisel. Kajti po tem se razlikujemo od ostalih.

Tebi pa prav tako svetujem, da se morda sem ter tja odločiš za kakšen izlet s starši. Reci jim, da si želiš v naravo. Tako se boš utrdila in dobila nekaj še tako potrebne kondicije za izlete. In navsezadnje, če ti povem po pravici, na taborjenju, ko se odpravijo medvedki in čebelice na bivake, še največji junaki opehajo in tarnajo, da so utrujeni in ne morejo več naprej. Zato to ni nič slabega in ti ne sme vzeti volje do taborništva in z njim povezanih aktivnosti. Zato upam, da se prav kmalu odpraviš na izlet, in kaj več – mogoče se bova med hojo celo srečala.

Trot Skelo

Trot Skelo je Gorazd Ažman,
narisal Miha.

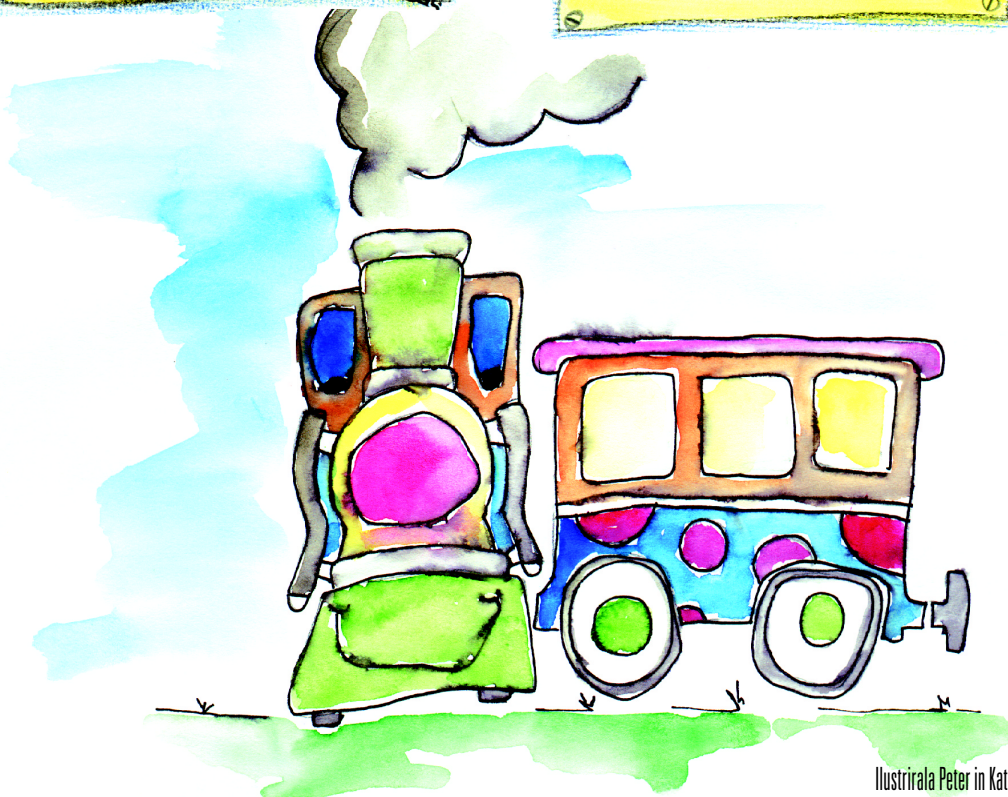
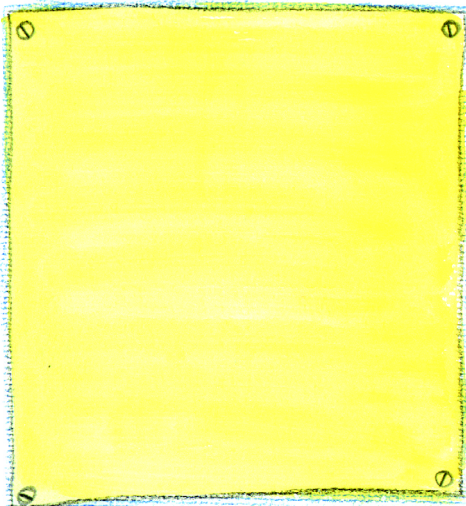
VOZNI RED V ŠOJINI DOLINI

2. plamen – naša skupnost: MČ se nauči uporabljati vozni red.

Prebivalci Šojine doline imajo tudi svojo železniško postajo, vlak in vozni red.

Vendar pa je z njim nekaj narobe. Poglej si vozni red na najbližji železniški postaji, prebivalcem Šojine doline pa v tu napiši, kako bi morali pravilno napisati vozni red:

VOZNI RED	
PRIHODI iz SMERI	
Leva 10.30, 17.15, 07.00	desna v soboto popoldne
ODHODI v SMER	
na morje KO STROJEVOD- JA POPIJE KA- VO.	ptičji ne vem še!
Doljne železnice	

Ilustrirala Peter in Katarina.

AKCIJA VOD – VODU

Vod-vodu, kaj je že to? Naj vsem pozabljivcem osvežim spomin: to je akcija, kjer medvedki in čebelice spoznavate vode MČ iz cele Slovenije. Medo vam jih predstavi, vi pa jim pišete ali pa jih pokličete in se dogovorite za srečanje.

URNI ZAJCI IN TRIGLAVSKI ZMAJI

Oglašamo se vam prvič in smo se odločili, da se predstaviva kar dva voda skupaj. Sva voda Urni zajci in Triglavski zmaji. Smo člani rodu Severnica iz Skok, Dobrovca in Starš. To so manjši kraji na Dravskem polju v bližini Miklavža. Urni zajci hodimo v 2. in 3. razred, v vodu pa nas je šest, dve čebelici – Uršula in Eva ter štirje medvedki – Aljaž, Matevž, Miha in Boštjan. Nekaj nas je skupaj dve leti, ostali pa so se nam priključili letos. Lani smo že bili na mnogoboju na Otočcu. Zelo radi postavljamo šotor, ognje, zelo smo veseli, da imamo mladega vodnika Gregorja, ki mu pomagata Breda. Radi se igramo razne igre, se skrivamo in lovimo.

Triglavski zmaji smo četrtošolci in nas je pet, od tega trije medvedki – Tomi, Jure in Matej ter dve čebelici – Suzana in Darja. Tudi naš vodnik je mlad, ime pa mu je Tilen. Radi se igramo, postavljamo šotor in streljamo z lokom. Tomi je tabornik dve leti, ostali pa smo se vodu priključili letos.

Ker imamo Urni zajci in Triglavski zmaji sestanke istočasno, smo se slikali kar skupaj, nekateri pa so manjkali. Če bi se radi srečali z nami, nam pišite ali pa nas pokličite:

Breda Petan

Gačnik 77/b

2211 Pesnica

Telefon: 02 653 3021

ali 041 500 073 (Breda)

VOD ŽAREČI OGENJ

Vod Žareči ogenj je sestavni del rodu Veseli veter iz Murske Sobotice. Delujemo že četrto leto in obiskujemo četrty razred, razen Ane, ki obiskuje petega. Osem članov voda nas obiskuje Tretjo osnovno šolo v Murski Sobotici, trije pa Prvo osnovno šolo. Dobivamo se v manjšem gozdčiku na obrobju mesta – Fazaneriji, vsak petek od 16.00 do 18.00 ure, ob deževnih in mrzlih petkih pa v taborniški sobi. Vod sestavlja enajst MČ-kov, pet čebelic in šest medvedkov. Člani smo Maja, Martin, Barbara, Staša, Iva, Matej, Luka, Tarik, Ana, Dominik in Alen. Že od našega prvega razreda je naš vodnik Aleš, pomočnik pa Robert. V prejš-

Foto: Puggy

njih letih sta mu pomagali sprva Maja, nato pa Monika, ki danes vodita vod Hrabri miški. Do večje spremembe števila članov voda je prišlo septembra, saj so štirje taborniki (dve leti oziroma tri leta starejši od nas) pre-

stopili v druge vode, priključil se nam je pa Tarik.

Končujemo z osvajanjem tretjega plamena, ogenj bomo osvojili do prihodnje pomladi. Na vodovih srečanjih v naravi najraje postavljamo in kurimo ognje, postavljamo šotor iz šotorskih kril in se igramo razne zabave, tudi nočne igre. Udeležujemo se vseh akcij našega rodu in pomurskega območja, obiskali smo tudi lanski državni mnogoboj na Otočcu. Vod Žareči ogenj ni dobil imena naključno, saj pogosto postavljamo in kurimo ognje na vodovih srečanjih. Če vas zanima sodelovanje z nami, se lahko oglašite:

- **Aleševa telefonska številka: 041/810-371,**
- e-mail: ales.cipot@siol.net
- Lep pozdrav vsem medvedkom in čebelicam!
- Vod Žareči ogenj

GAMSI

Živijo!

Smo vod Gamsi in smo člani rodu Sivega volka iz Ljubljane. V vodu smo Blaž, Beno, Maks, Savel, Zoran, Bojan, Niki, Marko in Peter. Naš vodnik pa je Grega.

Radi igramo nogomet in Med dvema ognjema ter postavljamo šotorke in ognje. Pozivamo vse vode, ki bi nas radi spoznali in bi se radi z nami zabavali, da se to dogovorijo z našim vodnikom Gregom.

Vabljeni, da se predstavite tudi vi!

- **Gregor Kovač**
- Rožna dolina c. V/15
- 1000 Ljubljana
- e-mail: gregakovac@email.si
- ali gregakovac5@hotmail.com
- Telefon: 01/256-20-72
- Mobitel: 041/285-652

BRUNDAMO, BRENČIMO VESELA SREČANJA MČ MARIBORSKEGA OBMOČJA

V Miklavžu na Dravskem polju so se januarja zgodila vesela srečanja MČ. Sodelovali so rod Črno jezero iz Slovenske Bistrice, Kobanski rod iz Selnice ob Dravi, rod Franc Lešnik iz Miklavža in XI. SNOUB iz Maribora. Pripravili so pet delavnic za medvedke in čebelice vseh starosti – med dvema ognjema, glasbeno delavnico, izdelavo prstanov za rutice, risanje in izdelavo ptičjih krmilnic.

Zapisal in fotografiral: Crga

Risanje

Izdelovanje prstanov za rutice

Ena od risbic

PRISEGA MEDVEDKOV IN ČEBELIC V MURSKI SOBOTI

V Murški Soboti, manjšem mestu na vzhodu Slovenije, deluje taborniški rod Veseli veter. Družina medvedkov in čebelic, ki združuje v treh vodih trideset MČ-kov, je izvedla prisego za vse medvedke in čebelice – pripravnike, ki so v januarju in februarju zaključili s pripravništvom. Vsak tabornik namreč najprej postane pripravnik, po dani prisegi pa postane tabornik.

Vabilu so se odzvali starši, predvsem mamice, ki so se z nami sprehodili po mestnem parku. Na sprehodu smo vodniki pripravili krajši program. Na prvi točki smo prepevali taborniške pesmice ob spremljavi kitare. Ugotovili smo, da se starši spomnijo prelepih pesmic, ki so jih nekateri med njimi v svoji mladosti prepevali pri tabornikih. Na drugi in tretji točki smo se šli zabavne igre (Pokaži z roko... in Bil je konjenik) – tudi starši, ki so se lepo vključili v skupne igre.

Vse se je dogajalo 3. marca in zato nismo pozabili na Dan žena, ki ga ženske praznujejo 8. marca. Vsak tabornik je svoji mami oziroma sestrici podaril predmet iz narave (roža, vejice ipd.) in prelepo čestitko. Pred zaključkom so vsi MČ-ki opravili lažjo preizkušnjo, podobno premagovanju ovir, in odgovorili na vprašanje, katere ognje poznajo. Trinajst medvedkov in čebelic je dalo prisego, ki jo je vodila načelnica družine MČ – Gabrijela Lačen – Dora. Sledila je skupinska slika za album in vsak udeleženec prisega je prejel obesek iz lesa, spomin na prisego.

Aleš

Na prisegi v parku se nas je zbralo okrog 50 tabornikov in staršev

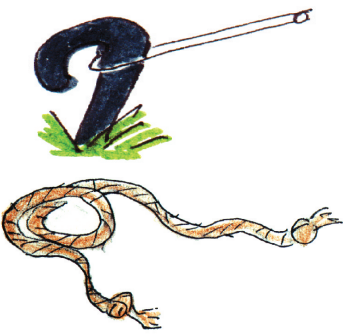
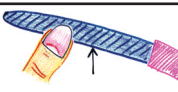
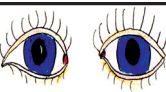

MČ-ki so po uspešno opravljeni preizkušnji nestrno pričakovali prisego

Mamice so se razveselile čestitk svojih otrok – tabornikov in podarjenih predmetov iz narave

Vodnici Monika in Maja sta vodili zabavno igro, v katero so se vključili tudi starši MČ-kov

				KNJIŽNJI OVOJ	LANENO PREDIVO	NEZNANEC	SKUPINA OSMIH PEVCEV	NAKRACANA CRKA
		TRENUTEK, KO JE URA J 2 PONOCI						
		IVANA (LJUBK.) TEKOČINA V TELESU						TOMO ČESEN
		SPOJ GLAVE S TRUPOM				SEKANJE		
		BRINOV GRM				IZRASTEK NA PRSTU		
PRIPADNIKI OBROV					KOLIČINA ZA MERJENJE			
MAJHEN SLUZAST PLAZILEC				VSTOP V PROSTOR	DEBELA PALICA ZG. DEL SAPNIKA		PECIVO Z NADEVOM	SESTAVIL: F. KALAN
RIMSKA DVE			23. IN 8. ČRKA ABECEDE ARISTOTEL (KRAJSE)		TRENUTEK, MOMENT PLASNA ZABAVA			BAT, TOLKAČ
								
		ZVITEK					OČKA, ATEK	
		VZOR, MALIK					NEBESA, PARADIZ	

Križanko je sestavil Franc Kalan, gesla je narisala Katarina.

MEDO je priloga taborniške revije Tabor, ki jo je za 200 SIT mogoče dobiti tudi posebej. Vsi slovenski medvedki in čebelnice jo dobijo zastonj, saj je vključena v članarino. Izhaja trikrat letno. Številka 11, maj 2001. Medota je zasnoval: Malus (Miha Logar). Urednica: Katarina Drenik. Avtor Medotovega logotipa ter govorečega medvedka in čebelnice: Šeki (Jaka Bevk). Naslovnico je narisal Peter Vrčkovnik. Ostali ilustratorji: Miha Cojhter, Katarina Drenik, Neva (Nevenska Vrba), Šeki (Jaka Bevk), Simona Primožič. Računalniška obdelava in oblikovanje: Bizi (Igor Bizjak). Lektorica: Marta Lešnjak.

TABOR - taborniška revija. Glavni urednik: Igor Bizjak. Odgovorni urednik: Matija Tonejc. Predsednik izdajateljskega sveta: Marjan Moškon. Naslov uredništva: Revija Tabor, Parmova 33, 1001 Ljubljana. Telefon 01/300-08-20, faks 01/43 61 477, e-pošta: zts@quest.arnes.si. Tekoči račun: 50101-678-47184. Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost (Ur. list RS št.89/98) sodi revija med proizvode, za katere se obračunava davek na dodano vrednost po stopnji 8%. Grafična priprava: Tridesign d.o.o., Ljubljana. Tisk: Tiskarna Skušek, Ljubljana. Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana.

MEDOTOV NASLOV JE:
 REVIJA TABOR,
 PARMOVA 33,
 1000 LJUBLJANA

email:
 medo@rutka.net

Lepo se imej v taborniški družbi pa piši nama! Zelo bova vesela vseh razglednic in pisem.

